

ningssag blev genstand for drøftelse. Vi var selvfølgelig forargede, som Venstres ordfører nævnte før, men vi bør også i OSCE vurdere os set med andres øjne, som det sker for alle andre.

Den militære dimension i OSCE er givet af stor betydning, fordi den fremmer den generelle stabilitet. Jeg husker fortsat panikken i min rolle som sight commander og garnisonschef, når der kom uanmeldt CFE-inspektion. Tingene skulle være i orden, og det gav sikkerhed for andre lande. Jeg husker også besøgene/inspektionerne i rammen af Wiendokumentet om tillids- og sikkerhedsskabende foranstaltninger. De var ekstremt betydningsfulde for både de besøgende og så sandelig også for dem, der var udsat til at være den ansvarlige myndighed. Det var virkelig stort.

OSCE har som nævnt en stor rolle i forbindelse med terrorbekæmpelse, destruktion af våbenlagre m.v. – ja, jeg kunne blive ved. OSCE og dets forskellige roller er vitale for sikkerheden i verden, og vi skal som danskere og fødte demokrater gå foran og ikke glemme, at verden ikke bare er sort og hvid. Vi skal virkelig støtte og blive ved med at støtte, hvis verden skal udvikle sig i en demokratisk retning, og investering i sikkerhed, demokrati og menneskerettigheder er billige investeringer, når vi ser på, hvad vi opnår.

Afslutningsvis vil jeg godt sige om organisationen OSCE: Vi skal altid passe på, at en sådan organisation ikke udvikler centralisme og bureaukrati. Det er opgaverne ude i verden, der tæller, og jeg glæder mig helt usigeligt til valget i Montenegro i næste weekend, hvor jeg sammen med mange andre forhåbentlig kan gøre en forskel. Det er OSCE's opgave, og OSCE en god institution, som vi bør støtte, ligesom vi bør hjælpe de lande, der har brug for støtte.

Kl. 14.30

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg skal også indledningsvis på Dansk Folkepartis vegne takke for den udmærkede redegørelse, som Udenrigsministeriet har lavet om OSCE's virke.

Som det er blevet bemærket flere gange, står organisationen nu over for sit 30-års-jubilæum, og den tidligere ordfører sagde, at det kunne man tage som et tegn på, at OSCE nu er ved at blive voksen. Jeg vil stille det spørgsmål, om OSCE måske i virkeligheden ikke er blevet lidt for fuldvoksen, og om man i virkeligheden ikke godt kan tale om, at mange af de ting, som

OSCE beskæftiger sig med, i virkeligheden er overflødige, og at det i virkeligheden ikke er det rigtige sted, de ting bliver debatteret og kontrolleret.

Der har fra russisk hold været rejst kritik af, at der er alt for megen observation og alt for megen kritik af det geografiske område øst for Wien. Det kan man godt forstå at russerne er kede af, og det er fuldstændig den samme kritik, som vi hører i Europarådet, hvor jeg også har fornøjelsen af at være medlem. Men det gør det jo ikke mere rigtigt, for det er klart, at det må være i de lande, hvor problemerne er størst, der også sker den største kontrol og den største observation. Det er helt klart, at man ikke observerer lande for at genere deres regeringer, men for at hjælpe deres befolkninger. Det er måske rigtigt, når Rusland påpeger, at den måde, OSCE fungerer på i dag, ikke er hensigtsmæssig og ikke er rigtig, men den fokus, Rusland har på kontrollen, mener vi er helt forkert.

Når man ser på, hvad det er for nogle arbejdsområder, OSCE beskæftiger sig med, har de jo en meget slående lighed med det, man ser i mange andre internationale organer: bekæmpelse af terror, bekæmpelse af narkotikakriminalitet, fremme af menneskerettigheder, bedre miljø, grænsekontrol, ligestilling, mediefrihed, bekæmpelse af tortur og bekæmpelse af dødsstraf. Det er jo alt sammen utrolig positive hensigtserklæringer, og det er jo et utrolig positivt kommissorium at kunne arbejde for de sager. Men det spørgsmål, vi skal stille os selv, er jo, om det virkelig skal være OSCE's opgave at beskæftige sig med de områder, for vi må se i øjnene, at jo flere internationale organer, der beskæftiger sig med det samme, jo mindre fokus bliver der også logisk set på de problemer, som man analyserer, og jo mere drukner de.

Jeg husker, da jeg deltog i det første møde i OSCE-sammenhæng, hvor en af de helt store debatter handlede om, hvordan den amerikanske forfatning skulle skrues sammen i forhold til District of Columbia. Er det virkelig en opgave for et organ, der skal sikre fred, stabilitet og fremdrift i verden, at beskæftige sig med, hvordan en af de ældste og en af de frieste forfatninger i verden er skruet sammen? Jeg vil i hvert fald stille mig tvivlende over for det spørgsmål.

Der er ingen tvivl om, at OSCE skal effektiviseres og forbedres, og at arbejdsområderne skal beskæres markant. Men når man ser på, i hvilken retning effektiviseringsprocessen går, og hvilke forslag vi rent faktisk bliver præsenteret